

משנה - חגיגה

פרק ג - משנה ד

חָמַר בְּתְרוּמָה, שְׁבִיהוּדָה נְאֻמִּים {יא} עַל טְהֻרַת יַיִן וְשֶׁמֶן
כָּל יָמוֹת הַשָּׁנָה, וּבִשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבְּדִים אָף עַל הַתְּרוּמָה.
עָבְרוּ הַגָּתוֹת וְהַבְּדִים וְהִבְיֵאוּ לוֹ חֲבִית שֶׁל יַיִן שֶׁל תְּרוּמָה,
לֹא יִקְבְּלָנָה מִמֶּנּוּ, אֲבָל מִנִּיחָה לַגַּת הַבָּאָה. וְאִם אָמַר לוֹ,
הַפְּרָשְׁתִּי לְתוֹכָהּ רְבִיעִית קֹדֶשׁ, נְאֻמֵּן. כִּדֵּי יַיִן וְכִדֵּי שֶׁמֶן
הַמְדַמְעוֹת, נְאֻמִּין עֲלֵיהֶם בִּשְׁעַת הַגָּתוֹת וְהַבְּדִים, וְקֹדֶם
לַגָּתוֹת שִׁבְעִים יוֹם:

פרק ג - משנה ה

מִן הַמּוֹדִיעִית וְלִפְנֵים {יח} {יט}, נְאֻמִּין עַל כְּלֵי חָרֶס {כ}. מִן
הַמּוֹדִיעִית וְלַחוּץ {כא}, אִין נְאֻמִּים. כִּיצַד, הַקֹּדֶר שֶׁהוּא
מוֹכֵר הַקֹּדֶרוֹת, נִכְנָס לִפְנֵים מִן הַמּוֹדִיעִית, הוּא הַקֹּדֶר וְהֵן
הַקֹּדֶרוֹת וְהֵן הַלּוֹקְחִים, נְאֻמֵּן. יֵצֵא, אִינוֹ נְאֻמֵּן:

פרק ג - משנה ו

הַגִּבְאִין שֶׁנִּכְנָסוּ לְתוֹךְ הַבַּיִת, וְכֵן הַגִּבְנִים שֶׁהִחֲזִירוּ אֶת
הַכֵּלִים, נְאֻמִּין {כב} לֹא נִגְעָנוּ. וּבִירוּשָׁלַיִם נְאֻמִּין עַל
הַקֹּדֶשׁ, וּבִשְׁעַת הַרְגֵל אָף עַל הַתְּרוּמָה: